

Sinä riität

Syksy etenee pikkuhiljaa kohti talvea, ilmat viilenevät. Aamulla viileä tuuli koskettaa kulkijaa ja saattaa olla pientä pakkasta. Lehdet ovat pikkuhiljaa tipahdelleet puista ja käpertyneet suojaan maan koloihin. Puut ja kukat sulkevat oksansa ja jäävät lepäämään, keräämään voimia seuraavaa kasvukautta varten. Ihmiset kaipaavat lämpöä, lämmittäviä villasukkia, lämmintä ruokaa ja lämpimiä katseita.

Oletko aina silloin tällöin pysähtynyt miettimään omaa elämääsi. Minne olet menossa ja mistä olet tulossa. Elämässä tulee hetkiä, jolloin ihminen miettii, mikä on elämäni suunta. Millainen ihminen olen. Riitänkö sellaisena kuin olen. Tätä olen itsekin miettinyt aina välillä. Onneksi saamme luottaa siihen, että meille annetaan sen verran kuin jaksamme kantaa. Aina siihen ei ole kuitenkaan helppoa luottaa. Voimavarat voivat käydä vähiin ja olo on epätoivoinen. Silloinkin saamme laittaa kädet ristiin ja pyytää voimia jaksamista huomiseen ja ensiviikkoon.

Sinä olet lahja kirjassa, kiteytetään mielestäni hyvin Jumalan antama neuvo meille ihmisille. Jumala sanoo itsestään vain yksinkertaisesti, että hän on se mikä on. Jumala ei luettele omia hyviä tekojaan. Olemassaolo, on tärkeämpi, kuin se mitä tekee. (Porio, 2006, s.9.) Siksi saamme kiittää siitä, että olemme juuri sellaisia kuin olemme, Jumalan luotuja. Meillä kaikilla on täällä tärkeä tehtävä. Joskus se tehtävä voi olla itseltä ikään kuin piilossa tai hukassa, mutta Jumala näkee elämämme ja tehtävämme. Saamme olla Jumalan kämmenellä, niin kuin siinä laulussa sanotaan. Kaikille riittää paikkoja ja tilaa, kenenkään ei tarvitse olla turvaton. Jumala ei meitä koskaan hylkää. (Vk, 499). Muista, että sinä riität! olet tärkeä ja täydellinen juuri sellaisena, kuin olet ja toista sinua ei ole missään maailmassa.

Voimia ja varjelusta jokaisen alkavaan talveen. Pidetään huolta toisistamme.

vs. Diakoniatyöntekijä
Helena Kinnunen